

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 529/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku wydany w dniu 16 czerwca 2023 roku w sprawie o sygn. akt II K 349/23.

Podmiot wnoszący apelację

- # oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
- # oskarżyciel posiłkowy
- # oskarżyciel prywatny
- # obrońca
- # oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
- # inny

Granice zaskarżenia

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut podniesiony przez prokuratora w złożonej apelacji dotyczył obrazy przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu tj. art. 43a§2 kk poprzez nieorzeczenie wobec oskarżonego za czyn z art. 244 kk obligatoryjnego środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego wymienionego w art. 39 pkt 7 kk na	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, w wysokości co najmniej 5000 złotych.</p>	
<p>Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut podniesiony w złożonej apelacji przez prokuratora dotyczący obrazy przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu jest zasadny. Oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu w punkcie 1 zaskarżonego wyroku w dniu 13 marca 2023 roku. Rację ma skarżący, że na mocy ustawy z dnia 05 sierpnia 2022 roku o zmianie ustawy-Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.1855), która weszła w życie 01 stycznia 2023 roku, przepis art. 43 a§2 kk, został zmieniony poprzez rozszerzenie katalogu przestępstw, za które sąd orzeka świadczenie pieniężne. Do katalogu tych przestępstw jest zaliczany czyn wypełniający dyspozycję art. 244 kk. Obowiązkiem zatem sądu I instancji było obligatoryjne orzeczenie od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy</p>		

<p>Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego od oskarżonego za przypisany mu czyn w kwocie co najmniej 5000 złotych.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec oskarżonego, na podstawie art. 43a§2 kk środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000 złotych.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro zarzut zawarty w apelacji prokuratora okazał się zasadny, to sąd zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężne w kwocie 5000 złotych, zgodnie z wnioskiem apelanta.</p>		

<p>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
---	--

4.1.	Zaskarżony przez prokuratora wyrok sądu I instancji na niekorzyść oskarżonego powinien niezależnie od granic zaskarżenia podlegać zmianie na korzyść oskarżonego (art. 440 kpk) w związku z wystąpieniem względnej przyczyny odwoławczej wynikającej z treści art. 438 pkt 4 kpk.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
<p>Wyrok sądu I instancji zaostrożony o obligatoryjne orzeczenie od oskarżonego świadczenia pieniężnego w aspekcie okoliczności, w jakich doszło do popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu, zdaniem sądu okręgowego z urzędu wymaga weryfikacji w trybie art. 440 kpk z uwagi na rażącą niewspółmierność wymierzonej kary i środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres 3 lat (art. 438 pkt 4 kpk). Podnieść należy, że oskarżony w złożonych wyjaśnieniach w dniu 07 kwietnia 2023 roku podał „, w dniu 13 marca 2023 roku kierowałem swoim pojazdem osobowym marki V. o numerze rej. (...), wracałem wtedy z pracy. Pracuję jako stolarz w W.. Do pracy mam około 10 kilometrów. Na co dzień do pracy zawozi mnie żona lub mój tata. W tym dniu nie miał kto mnie zawieźć, gdyż tata wybierał się do szpitala, a żona pracowała. Na trasie nie kursują żadne środki komunikacji zbiorowej więc poza autem nie mam innej możliwości dostania się do pracy. Nie chciałem opuszczać dnia, gdyż mam na utrzymaniu rodzinę i bałem się, że pracodawca może mnie zwolnić.” Sąd I instancji nie podważył wiarygodności wyjaśnień złożonych przez oskarżonego, który nie stawił się na rozprawę w dniu 16 czerwca 2023 roku i rozprawa została przeprowadzona bez jego udziału. Sąd meriti ujawnił na rozprawie złożone przez oskarżonego wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym oraz dane dotyczące oskarżonego z karty 11 akt. Z danych tych wynika, że oskarżony ma na utrzymaniu troje dzieci w wieku 18,16 i 15 lat, jest stolarzem i zarabia do 4500 złotych netto miesięcznie. Pracuje w firmie (...) W.. Analizując dane dotyczące sytuacji rodzinnej i majątkowej oskarżonego powinien sąd I instancji dostrzec, że samochód służy oskarżonemu jako środek lokomocji do pracy, która zapewnia mu źródło utrzymania dla wieloosobowej rodziny. Trudno zgodzić się z sądem I Instancji, który nie dopatrzył się w uzasadnieniu do wydanego wyroku żadnych okoliczności łagodzących wpływających na</p>	

orzeczoną oskarżonemu karę i wysokość środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.. Oskarżony jadąc samochodem w dniu zdarzenia popełnił przestępstwo , co jest bezsporne i za czyn z art. 244 kk został skazany. Sąd merittii wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz dodatkowo na podstawie art. 71 §1 kk karę 150 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych oraz orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Sąd okręgowy dostrzegając znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego czynu oskarżonemu nie ingerował w wysokość wymierzonej kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny. Oskarżony w dniu zdarzenia użył samochodu, aby dostać się nim do pracy i jechał z pracy, gdy został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji. Przekroczył dozwoloną prędkość o 19 km i z tego powodu został zatrzymany do kontroli drogowej. Można to wytłumaczyć faktem, iż starał się dojechać do domu w miarę szybko po pracy, gdyż był świadomy, że prowadzi samochód wbrew orzeczonemu przez sąd zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych. W tym miejscu podnieść należy, że czas trwania orzeczonego obligatoryjnie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych ma kluczowe znaczenie dla oskarżonego, któremu uzyskanie uprawnień do prowadzenia samochodu jest konieczne w związku z wykonywaną pracą. Skoro ustawodawca w treści przepisów art. 42 § 1a pkt 2 w zw. z art. 43 § 1 kk dopuszcza, przy obligatoryjnym orzeczeniu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w związku z popełnieniem czynu z art 244 kk na orzeczenie ww. środka karnego na okres 1 roku (do15 lat), to oznacza, że sąd powinien rozważyć, czy nie zachodzą przesłanki do orzeczenia tego środka karnego w najniższej wysokości (1 roku). W realiach przedmiotowej sprawy oskarżony pojechał samochodem do pracy, aby zarabiać na utrzymanie wieloosobowej rodziny. Nie podważył sąd I instancji jego wyjaśnień, że zaistniała sytuacja wyjątkowa, gdyż ani żona, ani ojciec nie mogli go zawieźć do pracy (i odebrać z pracy). Nie ustalono czy mógł wynająć taksówkę , jeżeli powstała sytuacja nagła, a w pracy musiał być punktualnie. Z urzędu natomiast wiadomo, że brak jest komunikacji autobusowej na wielu trasach i sąd I instancji także nie podważył w tej części wyjaśnień oskarżonego. Reasumując motywy, które kierowały oskarżonym , gdy zdecydował się na

kierowanie samochodem w dniu zdarzenia nie były błahe. Oskarżony był uprzednio tylko raz karany za czyn z art. 178a § 1 kk i sąd orzekł wówczas wobec niego w najniższym wymiarze środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych - przez okres 3 lat. Orzeczony w zaskarżonym wyroku przez sąd meriti środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres 3 lat jest rażąco surowy w realiach przedmiotowej sprawy, gdyż skoro ustawodawca dopuszcza orzeczenie tego środka karnego za czyn z art. 244 kk w wymiarze 1 roku, to w takim wymiarze w tej sprawie powinien być orzeczony. Te same uwagi dotyczą orzeczenia wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby w najwyższym wymiarze. Okres próby ma znaczenie dla zatarcia skazania. Oskarżony był dotychczas tylko raz skazany przez sąd na karę grzywny (i nie za czyn z art. 244 kk), a zatem sąd I instancji orzekając karę pozbawienia wolności praktycznie w najwyższym wymiarze pozwalającym na jej warunkowe zawieszenie, także powinien rozważyć, czy nie zachodzą przesłanki do określenia okresu próby w najniższym wymiarze 1 roku i w tym przypadku przesłanki te zdaniem sądu okręgowego w tym składzie zaistniały. Analizując wyrok sądu I instancji (jako całość) niezrozumiałe było zastosowanie art. 43b kk wobec oskarżonego poprzez podanie wyroku do publicznej wiadomości. Podnieść należy, że tego rodzaju rozstrzygnięcie w orzecznictwie sądów, przy pierwszym skazaniu za czyn z art. 244 kk jest wyjątkiem. W realiach przedmiotowej sprawy zdaniem sądu okręgowego zastosowanie tego przepisu nie było zasadne. Gdyby sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok jedynie w sposób postulowany przez prokuratora we wniesionej apelacji, to dolegliwość orzeczonej kary i środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat przekroczyłaby stopień winy oskarżonego. Sąd okręgowy z urzędu stwierdził, że zaskarżony wyrok powinien ulec zmianie z uwagi na rażącą niewspółmierność wymierzonej kary oskarżonemu i orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres 3 lat. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przepis art. 53 § 1 i 2 KK stanowi dla sądu wskazówki, którymi sąd ma obowiązek się kierować przy wymiarze kary, nie zaś stanowczą normę zawierającą nakaz lub zakaz określonego postąpienia. Oznacza to, że naruszenia dyrektyw określonych w art. 53 KK dotyczących wymiaru kary nie można kwalifikować jako obrazy prawa materialnego. W konsekwencji zarzut ten

nie może być podnoszony w kontekście rażącej obrazy art. 440 KPK, lecz należy go odnosić do podstawy odwoławczej wskazanej w art. 438 pkt 4 KPK. (Postanowienie Sądu Najwyższego-Izba Karna z dnia 8 marca 2022 r., III KK 524/21).	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Sąd okręgowy zmienił zaskarżony przez prokuratora na niekorzyść oskarżonego M. C. wyrok sądu rejonowego w ten sposób, że: - obniżył orzeczony w punkcie 2 okres próby do 1 roku, - obniżył orzeczony w punkcie 5 środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych do wysokości 1 roku, - uchylił rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 6, - na podstawie art. 43a § 2 kk orzekł od oskarżonego M. C. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie w 5000 złotych.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Skoro zasadny okazał się zarzut prokuratora podniesiony w złożonej apelacji, to sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i zgodnie z wnioskiem apelanta zasądził od oskarżonego M. C. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie w	

5000 złotych. Wyrok sądu I instancji zaostrzony o obligatoryjne orzeczenie od oskarżonego świadczenia pieniężnego w aspekcie okoliczności, w jakich doszło do popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu, zdaniem sądu okręgowego z urzędu wymaga weryfikacji w trybie art. 440 kpk z uwagi na rażącą niewspółmierność wymierzonej kary i środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres 3 lat (art. 438 pkt 4 kpk). Podnieść należy, że oskarżony w złożonych wyjaśnieniach w dniu 07 kwietnia 2023 roku podał „, w dniu 13 marca 2023 roku kierowałem swoim pojazdem osobowym marki V. o numerze rej. (...), wracałem wtedy z pracy. Pracuję jako stolarz w W.. Do pracy mam około 10 kilometrów. Na co dzień do pracy zawozi mnie żona lub mój tata. W tym dniu nie miał kto mnie zawieźć, gdyż tata wybierał się do szpitala, a żona pracowała. Na trasie nie kursują żadne środki komunikacji zbiorowej więc poza autem nie mam innej możliwości dostania się do pracy. Nie chciałem opuszczać dnia, gdyż mam na utrzymaniu rodzinę i bałem się, że pracodawca może mnie zwolnić.” Sąd I instancji nie podważył wiarygodności wyjaśnień złożonych przez oskarżonego, który nie stawiał się na rozprawę w dniu 16 czerwca 2023 roku i rozprawa została przeprowadzona bez jego udziału. Sąd meriti ujawnił na rozprawie złożone przez oskarżonego wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym oraz dane dotyczące oskarżonego z karty 11 akt. Z danych tych wynika, że oskarżony ma na utrzymaniu troje dzieci w wieku 18,16 i 15 lat, jest stolarzem i zarabia do 4500 złotych netto miesięcznie. Pracuje w firmie (...) W.. Analizując dane dotyczące sytuacji rodzinnej i majątkowej oskarżonego powinien sąd I instancji dostrzec, że samochód służy oskarżonemu jako środek lokomocji do pracy, która zapewnia mu źródło utrzymania dla wieloosobowej rodziny. Trudno zgodzić się z sądem I Instancji, który nie dopatrywał się w uzasadnieniu do wydanego wyroku żadnych okoliczności łagodzących wpływających na orzeczoną oskarżonemu karę i wysokość środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.. Oskarżony jadąc samochodem w dniu zdarzenia popełnił przestępstwo, co jest bezsporne i za czyn z art. 244 kk został skazany. Sąd meriti wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz dodatkowo na podstawie art. 71 §1 kk karę 150 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych oraz orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich

pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Sąd okręgowy dostrzegając znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego czynu oskarżonemu nie ingerował w wysokość wymierzonej kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny. Oskarżony w dniu zdarzenia użył samochodu, aby dostać się nim do pracy i jechał z pracy, gdy został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji. Przekroczył dozwoloną prędkość o 19 km i z tego powodu został zatrzymany do kontroli drogowej. Można to wytłumaczyć faktem, iż starał się dojechać do domu w miarę szybko po pracy, gdyż był świadomy, że prowadzi samochód wbrew orzeczonemu przez sąd zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych. W tym miejscu podnieść należy, że czas trwania orzeczonego obligatoryjnie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych ma kluczowe znaczenie dla oskarżonego, któremu uzyskanie uprawnień do prowadzenia samochodu jest konieczne w związku z wykonywaną pracą. Skoro ustawodawca w treści przepisów art. 42 § 1a pkt 2 w zw. z art. 43 § 1 kk dopuszcza, przy obligatoryjnym orzeczeniu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w związku z popełnieniem czynu z art. 244 kk na orzeczenie ww. środka karnego na okres 1 roku (do 15 lat), to oznacza, że sąd powinien rozważyć, czy nie zachodzą przesłanki do orzeczenia tego środka karnego w najniższej wysokości (1 roku). W realiach przedmiotowej sprawy oskarżony pojechał samochodem do pracy, aby zarabiać na utrzymanie wieloosobowej rodziny. Nie podważył sąd I instancji jego wyjaśnień, że zaistniała sytuacja wyjątkowa, gdyż ani żona, ani ojciec nie mogli go zawieźć do pracy (i odebrać z pracy). Nie ustalono czy mógł wynająć taksówkę, jeżeli powstała sytuacja nagła, a w pracy musiał być punktualnie. Z urzędu natomiast wiadomo, że brak jest komunikacji autobusowej na wielu trasach i sąd I instancji także nie podważył w tej części wyjaśnień oskarżonego. Reasumując motywy, które kierowały oskarżonym, gdy zdecydował się na kierowanie samochodem w dniu zdarzenia nie były błahe. Oskarżony był uprzednio tylko raz karany za czyn z art. 178a § 1 kk i sąd orzekł wówczas wobec niego w najniższym wymiarze środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych - przez okres 3 lat. Orzeczony w zaskarżonym wyroku przez sąd meriti środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres 3 lat jest rażąco surowy w realiach przedmiotowej sprawy, gdyż skoro ustawodawca dopuszcza orzeczenie tego środka karnego za czyn z art. 244 kk w wymiarze 1 roku, to w takim

wymiarze w tej sprawie powinien być orzeczony. Te same uwagi dotyczą orzeczenia wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby w najwyższym wymiarze. Okres próby ma znaczenie dla zatarcia skazania. Oskarżony był dotychczas tylko raz skazany przez sąd na karę grzywny (i nie za czyn z art. 244 kk), a zatem sąd I instancji orzekając karę pozbawienia wolności praktycznie w najwyższym wymiarze pozwalającym na jej warunkowe zawieszenie, także powinien rozważyć, czy nie zachodzą przesłanki do określenia okresu próby w najniższym wymiarze 1 roku i w tym przypadku przesłanki te zdaniem sądu okręgowego w tym składzie zaistniały. Analizując wyrok sądu I instancji (jako całość) niezrozumiałe było zastosowanie art. 43b kk wobec oskarżonego poprzez podanie wyroku do publicznej wiadomości. Podnieść należy, że tego rodzaju rozstrzygnięcie w orzecznictwie sądów, przy pierwszym skazaniu za czyn z art. 244 kk jest wyjątkiem. W realiach przedmiotowej sprawy zdaniem sądu okręgowego zastosowanie tego przepisu nie było zasadne. Gdyby sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok jedynie w sposób postulowany przez prokuratora we wniesionej apelacji, to dolegliwość orzeczonej kary i środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat przekroczyłaby stopień winy oskarżonego. Sąd okręgowy z urzędu stwierdził, że zaskarżony wyrok powinien ulec zmianie z uwagi na rażącą niewspółmierność wymierzonej kary oskarżonemu i orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres 3 lat.

W pozostałej części sąd okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok sądu I instancji.

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Punkt 3 wyroku sądu okręgowego.	Sąd okręgowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze, gdyż przemawiają za tym względy słuszności (art. 624 § 1 kpk).

PODPIS

--

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżony jest brak orzeczenia na podstawie art. 43a § 2 kk świadczenia pieniężnego.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana